

Vorba

Lucian Cazacu

Vorba pleacă, nu așteaptă,
De-i trimisă, s-a și dus!
Ea dă cinste sau rușine,
Căci contează cum s-a spus.

Vorba-i dulce, dar și amară,
Leagă rana, o și face,
Este pâine, dar și piatră,
Dă război, face și pace.

Vorba închide sau deschide,
Te condamnă sau salvează,
Te ridică, te coboară,
Sau te marginalizează.

Vorba frânge inimi, dacă
A zburat pe negândite,
Însă aduce mângâiere
De-n iubire se transmite.

Vorba leagă sau dezleagă,
Vorba stinge sau aprinde.
Viața, binecuvântarea,
Uneori de ea depinde.

Vorba smulge sau plantează,
Ea dărmă, ea zidește,
Vorba-i condimentul păcii,
Satură sau flămânzește.

Vorba goală, fără esență,
Nu ajută la nimic!
Ori ești mare prin vorbire,
Ori, vorbind, devii mai mic.

Vorba, ori te promovează,
Ori te pune pe butuci,
Ea te scapă sau provoacă
Abandon chiar la răscruci.

Vorba minte sau dezminte,
Spune adevăr sau nu,
Rodul vorbei îl consumă

Nu doar alții, ci și tu.

Inima-i locașul care
Naște vorba bună, rea,
Deci, 'nainte de-a vorbi,
Vezi cum stai cu inima.